

ΠΡΟ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

Γενική απάντηση στο Εισαγωγικό κείμενο της ερώτησης που αναφέρεται σε σημερινές συνθήκες και νέα προβλήματα, υπάρχουσες απηρχαιωμένες δομές κλπ.

Η σημερινή εποχή χαρακτηρίζεται από έντονες κοινωνικές αλλαγές στις οποίες κυρίαρχη θέση έχουν το δημογραφικό πρόβλημα με τη γήρανση του πληθυσμού και την «ανατροπή» της πυραμίδας των ηλικιών, η έντονη αστικοποίηση, οι αλλαγές στις σχέσεις στις τοπικές κοινωνίες και στην οικογένεια, λόγω της επικράτησης ατομικιστικών απόψεων, τα σύγχρονα μεγάλα κοινωνικά προβλήματα (ναρκωτικά, aids, κλπ) τα προβλήματα του κοινωνικού αποκλεισμού, κλπ. Οι νέες ανάγκες και οι απαιτήσεις για κοινωνική φροντίδα που διαπερνούν τις σύγχρονες κοινωνίες επιβάλλουν συνεχείς προσαρμογές και αναδιαρθρώσεις στα συστήματα της κοινωνικής προστασίας, ιδιαίτερα στη χώρα μας στην οποία παρατηρείται γενικότερα μια «υστέρηση» στη δημιουργία ενός ολοκληρωμένου και ενιαίου συστήματος κοινωνικής φροντίδας.

Είναι γνωστό ότι στη χώρα μας δεν έχει υπάρξει ορθολογικός σχεδιασμός και προγραμματισμός των υπηρεσιών πρόνοιας, και είναι εμφανής η έλλειψη συντονισμού τόσο των προσπαθειών των υπηρεσιών διαφόρων Υπουργείων αλλά ακόμη και των υπηρεσιών που εποπτεύονται από το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας. Είναι δε χαρακτηριστικό ότι σε ένα τομέα που απαιτείται κατ' εξοχήν διατομεακή «κενά σύνδεσης» με άλλους κοινωνικούς τομείς όπως της υγείας, της παιδείας, κλπ. Τούτο σε ένα βαθμό οφείλεται και στο γεγονός ότι στη χώρα μας, χώρα με βραχύχρονη σύγχρονη ιστορία, δεν υπάρχει η μακρά παράδοση και εμπειρία άλλων αναπτυγμένων στον τομέα της πρόνοιας χωρών.

Συμπερασματικά θα πρέπει να τονιστεί ότι οι υπάρχουσες σήμερα προνοιακές δομές και υπηρεσίες, και ειδικά των μεγάλων φορέων, αναπτύχθηκαν άναρχα και αποσπασματικά σε δύσκολες ιστορικές περιόδους, για την αντιμετώπιση των αναγκών και των προβλημάτων που προκάλεσαν η Μικρασιατική καταστροφή και οι πόλεμοι του 20ου αιώνα. Προσανατολισμένες οι υπηρεσίες και τα προγράμματα κυρίως σε ξεπερασμένες από τις εξελίξεις, δράσεις όπως π. χ. επιδοματικής λογικής-αποζημίωσης είτε σε κάλυψη συγκυριακών αναγκών δεν μπορούν να ανταποκριθούν στις πραγματικές ανάγκες του σήμερα, ούτε πολύ περισσότερο να δημιουργήσουν προϋποθέσεις για την ισότιμη συμμετοχή αδύνατων ομάδων ή ατόμων στην κοινωνική και οικονομική ζωή. Είναι γι' αυτό αναγκαίο να επαναπροσδιορισθεί με βάση τα σύγχρονα δεδομένα τόσο το φάσμα των κοινωνικών φροντίδων (είδος, εύρος, δράσεις, μορφές) που παρέχονται σε άτομα ή ομάδες καθώς και οι αρχές και τα κριτήρια παροχής τους όσο και ο σχεδιασμός, η ανάπτυξη, οργάνωση και λειτουργία των φορέων και υπηρεσιών κοινωνικής φροντίδας και να επαναπροσδιοριστούν και εμπλουτιστούν τα προγράμματα και οι δράσεις.

Για τους παραπάνω λόγους κρίνεται αναγκαία η άμεση μεταρρυθμιστική παρέμβαση που επιχειρείται με το νομοσχέδιο που πρόκειται να κατατεθεί άμεσα στη Βουλή, στη σύνταξη του οποίου αξιοποιήθηκαν τα συμπεράσματα από την μέχρι σήμερα εμπειρία εφαρμογής προνοιακών προγραμμάτων, η διεθνής εμπειρία καθώς και οι απόψεις και προτάσεις κοινωνικών και επιστημονικών φορέων. Είναι γνωστό πως η πλέον πρόσφατη προσπάθεια αναδιοργάνωσης στην κοινωνική πρόνοια επιχειρήθηκε με το Νόμο 2082/92. Επειδή ο Νόμος αυτός δεν εφαρμόστηκε σχεδόν

στο σύνολο του, ενώ πολλές από τις ρυθμίσεις που προβλέπονταν είναι σήμερα από τα πράγματα και στα πλαίσια της κυβερνητικής πολιτικής ξεπερασμένες, προτείνονται μαζί με τις νέες ρυθμίσεις, τροποποιήσεις και συμπληρώσεις ισχυουσών διατάξεων καθώς και κατάργηση άλλων.

Η Κυβέρνηση σύμφωνα με το προεκλογικό της πρόγραμμα και τις προγραμματικές της δηλώσεις στη Βουλή έχει δεσμευθεί για τον εκσυγχρονισμό και του τομέα της κοινωνικής πρόνοιας και τη δημιουργία για πρώτη φορά στη χώρα μας ενός ολοκληρωμένου ενιαίου συστήματος κοινωνικής φροντίδας.